

ptelam ab reo. Sit ergo hæc contentio prima uerborum, in qua etiam si propius accedat ad consuetudinem, mentemque sermonis defensoris definitio, tamen accusator sententia legis nititur. Negat enim probari oportere, eos, qui leges scripserunt, ratum habere iudicium, si totum corruptum sit, si unus accusator corruptus sit, rescindere nititur æquitate, ut illa quasi scribenda lex sic esset, quæque tamen complecteretur in iudicijs corruptis, ea uerbo uno præuariationis compræhendisse dicitur. Defensor autem testatur consuetudinem sermonis, uerbiq; uim ex contrario reperiet, quasi ex uero accusatore, cui contrarium est nomen præuariationis: ex consequentibus, quod ea litera de accusatore soleat dari iudici: ex nomine ipso, quod significet eum, qui in contrarijs causis, quasi uarie esse positus uideatur. Sed huic tamen ipsi confugiendum est ad æquitatis locos, ad rerum iudicatarum

F

auto=